

Çocuk ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Çocuk ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Kasabanın kenarındaki küçük bir evde, Leo adında bir çocuk ebeveyniyle yaşıyordu. Leo'nun açık kahverengi teni, kısa kıvrırcık koyu kahverengi saçları ve merakla parlayan sıcak ela gözleri vardı. Evinin çevresindeki tarlaları ve ormanları keşfetmeyi çok severdi ve her zaman küçük yeşil sırt çantasını yanında taşırdı. Güneşli bir sabah, neler bulabileceğini görmek için yola çıktı.

Leo uzun otların yanından geçip eski ahşap bir ahıra geldi. Çatının yakınında bir şey kıpırdadı. Yukarı baktı ve ahşap bir yuva kutusunda oturan bir peçeli baykuş gördü. Baykuşun soluk altın-beyaz, kalp şeklinde bir yüzü ve yumuşak devetüyü ile gri tüyleri vardı. Koyu gözleri onu sakinçe izliyordu. Leo onu korkutmamak için hiç kıpırdamadan durdu.

Leo eve kořup ebeveynine anlattı. Ebeveyninin orta kahverengi teni, arkaya bağlanmış düz siyah saçları ve sevecen koyu kahverengi gözleri vardı. Dikkatle dinledi ve gülümsedi. "Bu bir peçeli baykuşa benziyor," dedi. "Sessiz ve güvenli yerlerde yuva yapmayı severler. Hadi onlar hakkında daha çok şey öğrenelim." Leo hevesle başını salladı; çilli burnu heyecandan kırıřtı.

Ertesi gün Leo ve ebeveyni ahıra geri döndü. Uzaktan, sakın ve sessiz kalarak izlediler. Leo, "Baykuş neden burayı seçti?" diye sordu. Ebeveyni yuva kutusunu işaret etti. "Peçeli baykuşların iyi bir yuva yeri ve avlanmak için bolca alanı olan güvenli bir yaşam alanına ihtiyacı vardır," diye açıkladı. Leo küçük bir deftere notlar aldı.

Leo, peçeli baykuşların fare ve tarla fareleri yediğini, bu yüzden avlanmak için açık tarlalara ihtiyaç duyduklarını öğrendi. Ayrıca temiz suya ve saklanacak yerlere ihtiyaçları vardı. "Yani tarlaları sağlıklı tutarsak baykuşların yeterince yiyeceği olur," dedi Leo. Ebeveyni başını salladı. "Ve yuvalarını rahatsız etmezsek kendilerini güvende hisseder ve yavrularını burada büyütürler."

Leo her gn baykuřu ziyaret etti ve uzaktan sessizce izledi. Alacakaranlıkta baykuřun geniř kanatlarını usulca ırparak otların zerinde sessizce szldđđđn grd. Bazen baykuř yuva kutusuna yiyecek getiriyordu. Leo ieride yavrular olduđđnı tahmin etti. Sakin kalarak ve evreyi temiz tutarak yardım ettiđđini bilmek iini sıvacık bir duyguyla doldurdu.

Bir öğleden sonra Leo, bazı çocukların ahırın yakınında koşup bağırarak sopa attığını gördü. Baykuş ürküp uçtu. Leo endişelendi. "İnsanlara dikkatli olmayı öğretmeliyiz," dedi ebeveynine. "Baykuşun huzura ve sessizliğe ihtiyacı var." Ebeveyni aynı fikirdeydi. "Herkes baykuş yuvalarını ve yaban hayatını nasıl koruyacaklarını anlatan tabelalar yapalım."

Leo ve ebeveyni malzemeleri topladı: parlak kâğıtlar, boya ve fırçalar. Leo, beyaz kalp şeklinde yüzü ve koyu gözleri olan peçeli baykuşun resmini yaptı. Büyük harflerle yazdı: "Lütfen sakın ve sessiz olun. Çevreyi temiz tutun." Ebeveyni yazılarda yardım etti. Her birinde farklı bir ipucu olan birkaç neşeli tabela yaptılar.

Tabelalarda "Baykuşlara alan tanıyın," "Çöp atmayın" ve "Tarlaları sağlıklı tutun" gibi yazılar vardı. Leo farelerin, tarla farelerinin ve diğer yaban hayvanlarının renkli çizimlerini ekledi. Herkesin güvenli yaşam alanlarının tüm hayvanlara yardımcı olduğunu anlamasını istiyordu. Ebeveyni en alta küçük bir not yazdı: "Yaban hayatımızın gelişmesine yardım ettiğiniz için teşekkürler!"

Leo ve ebeveyni tabelaları ahırın çevresine ve yol boyunca yerleřtirdi. Ahřap kazıklar kullanıp bunları yavařça toprađa aktılar. Leo tabelalara bakarken gurur duydu. Artık herkes nasıl yardım edeceđini bilecekti. Baykuřun geri dnp yeniden gvende hissetmesini umuyordu. Gneř batıyordu ve gkyz yumuřak bir pembeye dnmřt.

Birkaç gün sonra baykuş geri geldi. Leo sessiz köşesinden onun yuva kutusuna süzülüşünü izledi. İçeriden yumuşak cıvıltılar duydu. Yavrular hâlâ oradaydı! Leo'nun kalbi sevinçle doldu. Tabelaların işe yaradığını biliyordu çünkü insanlar sessizce yanlarından geçip okuyorlardı. Hatta bazıları yerdeki çöpleri topluyordu.

Mahallede daha çok kiři baykuřu 7ğrendi. Tabelaları okumak için durup gülümsediler. Bazıları Leo'ya sorular sordu ve o da 7ğrendiklerini gururla anlattı. "Baykuřların yuva yapmak ve avlanmak için güvenli yerlere ihtiyacı var," dedi. "Ve hepimiz sakin kalarak ve çevreyi temiz tutarak yardımcı olabiliriz." İnsanlar başlarını salladı ve yardım edeceklerine söz verdi.

Baykuş ailesi gelişti. Yavrular büyüdü ve güçlendi. Leo sık sık onların yuva kutusundan dışarı baktığını görüyordu. Bir fark yarattığını bilerek mutlu oluyordu. Ebeveyni ona sarıldı. "Harika bir şey yaptın," dedi. "Yaban hayatı için bir yuvayı korumaya yardım ettin." Leo gülümsedi, ela gözleri parlıyordu.

Çocuk ve peçeli baykuşun haberi yayıldı. Diğer çocuklar da yardım etmek istedi. Daha çok tabela yaptılar ve tarlaları temizlediler. Bütün topluluk yaşam alanını korumak için bir araya geldi. Leo herkesin birlikte çalıştığını görmekten gurur duydu. Peçeli baykuş, gecenin sessiz bekçisi olarak tarlaların üzerinde zarifçe uçtu.

Mevsimler deęiřirken Leo baykuřu ve yařam alanını izlemeye devam etti. Gvenli yařam alanlarının yaban hayatını destekledięini ve kk eylemlerin bk fark yaratabileceęini biliyordu. Yeni maceralar iin yeřil sırt antasını hazır tutuyordu. Ve peeli baykuřu her grdęnde, her řeyin nasıl bařladıęını hatırlayarak glmsyordu.

Peçeli baykuş hâlâ Leo'nun evinin yakınındaki ahşap kutuda yuva yapıyor. Leo sık sık sessizce oturup onun tarlaların üzerinde süzülüşünü izliyor. Yaban hayatı için dünyayı biraz daha güvenli hale getirmeye yardım ettiğini biliyor. Ve diğer çocukların da doğaya özen göstermeyi öğrenmesini umuyor. Sonuçta her canlının ev diyebileceği güvenli bir yere ihtiyacı vardır.